

Vico 2°. n^o e^o necesse qd^o iudicium sit q^olibet
 simplex simplicitate virtutis, & bonitatis. Unde
 pot^o esse oppositum virtuti, & bonitati. Si 2° pars q^o ut di-
 ximus in h^oca pot^o ut sit inuisibilis. n^o ista^o cadere sa-
 tis debeat, talis ut aut e^o oppositum virtuti. apparet n^o p^oter
 reate dictis. i. duabus & metis. & boni. Et hinc et q^o 2°
 pars, q^o dicitur pot^o esse d^o boni reate dictis: q^o autem sup^o
 illam adens dicitur bonitatis oppositum. Adde hanc oppositum
 dari in oppositum mentali. Primum e^o album, & in malis q^olibet
 xij, ut in hac Primum e^o reate, & album.

51

Vico 2° iudicium e^o q^olibet reate simplex. Et
 2° q^o iudicium e^o q^olibet, & dicitur pendens in
 idem, & dicitur dicitur d^o virtuti, & ad h^oca sufficit ut
 nus aut, & sit reate simplex: q^o sup^oflue regere dicitur
 multigeni. Si reate q^olibet sit cadere d^o idem, & uno-
 em, ac p^oter reate q^olibet dicitur, & virtuti, & ex utroq^o
 iudicium dicitur. Et q^o q^olibet dicitur ad idem, & virtuti
 dicitur et inuisibilis ad dicitur, & virtuti: & h^oca dicitur
 et, cum q^o n^o dicitur uno dicitur extrema: hinc ut extrema
 & dicitur, & virtuti: non p^oter talis uno ut e^o d^o reate
 & dicitur extrema, atq^o q^olibet dicitur ad idem, ut e^o d^o reate
 q^o dicitur et ad extrema, ut ad dicitur, & virtuti. Si
 Co 2° q^olibet, & virtuti & q^olibet reate simplices ut
 reate: q^o dicitur q^olibet, & virtuti.

52

Cognitio enim semper videtur alleg. hanc
 Sol. Voz. I. M. dicitur q^olibet. hanc
 cursus e^o q^olibet reate multigeni: q^o dicitur. Et reate
 dicitur reate e^o, q^o dicitur e^o p^oter uno cogniti ad h^oca
 am; q^o dicitur q^olibet reate dicitur, & dicitur
 sit reate. iudicium ut e^o affirmatio, & negatio: q^o dicitur una dicitur

Si d. 2. q. 1. iudicium est dicit affirmativum, & negativum, tanquam una
 quod altera proprie stat & una singula veritate. 2. q. 1. iudicium
 cum suspensioe ignoratur ex alia veritate est ex apprehensione.
 atque hoc non est iudicium dicitur: q. 1. dicitur: iudicium habere
 se, q. d. talem referat iudicium: q. quemadmodum non est sub
 sed in se ignorat iudicium externum, sed est in se, ita est
 iudicium mentale non est ignota ex parte, sed est ex apprehensione.
 . . . Sed d. 2. q. 1. ex hoc sequitur d. dicitur, d. cognoscitur tunc non est
 iudicium, & ex apprehensione non ignoratur. Sed sic dicitur: cuius
 iudicium internum ignoratur ex apprehensione nisi in dicta ob
 ipsa dicitur, nisi dicitur, neg. dicitur. Ad hoc iudicium externum
 inducere internum, q. d. supponitur in iudicio ignorantia, &
 iudicium est, videtur illud potest esse certum & dicitur, illud potest
 iudicium, d. non pure apprehendere.

ius 3.

In 44. Quis dicitur iudicium?

Sexta licet in ista dicitur, Anglica d. hinc & iuris natus, d.
 supponatur dicitur iudicium fiale. Sed per q. hoc non est aliud
 quod aut, q. illud affirmet, & negat. Quodammodo & subter d. dicitur
 ac vix sui certificant, atq. in illis dicitur minatur non regar
 rit: q. d. iudicium fiale. Et in his dicitur et dicitur
 iudicium vixte? Resolvitur affirmativa certa est in ista dicitur, d.
 Anglica, q. certificant q. aut non vixte sui, d. aliorum.
 In ista dicitur potest esse maior h. f. d. dicitur in vixte d. f.
 fie. Sed q. in opinione vixte iudicium vixte illud est dicitur.
 cura, d. apprehendatur in se dicitur q. d. iudicium vixte dicitur
 hoc negari non potest, nam unusquisque dicitur vixte dicitur dicitur.

veri, & digito stendi p[er]. tales r[ati]o d[omi]n[us] h[ab]et in iudici
& stendi n[on] p[er] a Phasia, nec ab ulla ju. Tom[us] q[ui]d
Phasia p[ro]p[ri]e n[on] utit[ur] signis instabilibus, ut stendi mus
vatu. b. & signis d. 3. deind[em] p[ro]p[ri]e n[on] distinet, ut se
tenemus d. seg. q[ui] nec h[ab]et h[ab]et iudicat.

60
Opposim[us] diam. salt[em] q[ui] ad Phasiam hinc
vident[ur] venere I. Tom[us] I. Ballar. p[er] 3?

61
I[tem] aia cap. 3. q. 2. art. 2. Inefficiendi in se, q[ui] Phasia
hinc, & belluina, & signa. erud[em] grum n[on] h[ab]et, in se
semente[re] eiusd[em] sp[eci]ei, ut semet[em] ipsa iudicet h[ab]et, & bel
lud: q[ui] si Phasia belluina h[ab]et h[ab]et n[on] iudicat, nec e
st h[ab]et. Et h[ab]et sicut erit d[omi]n[us] sp[eci]ei n[on] s[ed] e[st] certum, ut
certum eius d[omi]n[us] glemus ex se s[ed] h[ab]et, sicut nec d[omi]n[us]
ut d[omi]n[us] glemus vises h[ab]et, & bellu. Alle. h[ab]et iudicium
iudicium n[on] verant[ur] attributa tan Phasia hinc, q[ui] belluina.

62
Arg. 2. Inexia r[ati]o iudicium, & iudicium ab ulla
n[on] d[omi]n[us] glemus, q[ui] q[ui] d[omi]n[us] glemus, & m[ati]a, ut
quodlibet Phasia attingit h[ab]et iudicium, & iudicium, q[ui] cibum
separat: q[ui] & ip[s]is h[ab]et iudicium. In d[omi]n[us] mai. Inexia
m[ati]a n[on] d[omi]n[us] glemus a Phasia, & iudicium, s[ed] h[ab]et, reg. mai.
nam d[omi]n[us] glemus, & d[omi]n[us] glemus h[ab]et iudicium, q[ui] in ipsa extrema r[ati]o
d[omi]n[us] glemus, & p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] glemus, q[ui] nec d[omi]n[us] glemus n[on] p[er] in Phasia
sin minus app[er]it sequens Phasiam h[ab]et amaxeb[er]un
amox sufficere ad maxiam & demaxiam.

62
Inot. q[ui] equus q[ui] h[ab]et p[ro]p[ri]us in d[omi]n[us] q[ui]
in illum cibum, ut iudicet & d[omi]n[us] glemus, &
& d[omi]n[us] glemus, & minor d[omi]n[us] glemus 2. q[ui] h[ab]et iudicium & d[omi]n[us] glemus
cibo. In d[omi]n[us] glemus iudicet nimis exat, & m[ati]a, q[ui]
p[ro]p[ri]e, reg. iud. Alle. p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] glemus nec ut iudicet m[ati]a.

ex crassa densa iudic, & densius iudic. De ista existenti-
ta nō ad hunc cibum rapit, nō ad illum: sicut aues que
giunt semper eam, nō ad certā sint & illius glutinosa, qm
nō cognoscunt. De existentiā nō illas ad fugam impel-
lente.

63 Aug. 2. q. 2. d. dicitur. Quia q. radicati in
nobiliori supposito, nobiliores dicitur aius; De Phas-
sia hūna radicate in supposito hūno, qd. 2. nobilior dicitur
in: q. d. belluina q. d. dicitur q. d. dicitur hūna
De mi. q. d. p. nutritiva hūna q. d. radicem in nobili-
ori supposito p. dicitur carnem; nutritiva arboris p. dicitur lig-
num carne ignobilior. De 2. mag. mai. sicut n. radi-
cā in nobiliori supposito nō p. dicitur p. dicitur exteras, ita
nō p. dicitur in exteras, qd. sicut nō p. dicitur exteras,
p. dicitur, nam aquila p. dicitur videt qm videt hō, hō p. dicitur
audit auius videt vobis. Unde mag. 2. q. d. p. dicitur maiori.
De n. p. dicitur nutritiva hūna hēat nobiliorē auius, qm nutritiva
arboris, hēat nō p. dicitur in nobiliori supposito; nā
p. dicitur nutritiva, & nutritiva in eod. radicate, una ē hūna
nobiliorē auius, qm alia: p. dicitur q. d. carnem, & dicitur p. dicitur
cū p. dicitur p. dicitur nobis p. dicitur ex ipso auius dicitur.

64 Et hinc ex argū nōn p. dicitur p. dicitur q. d. p. dicitur
tam p. dicitur nutritiva hūna, qm arboris hēat auius
De hūna, manentes in intēra latitudinem auius mag.
q. d. Phasia hūna, & belluina, hēant auius, dicitur q. d.
sint dicitur manentes in intēra latitudinem sensorū mag.
q. d. nō p. dicitur extendi ad rem insensibilem. Sicut alij
2. dicitur dicitur hūna in nobiliori supposito p. dicitur
p. dicitur q. d. imbecillius p. dicitur q. d. belluina, 2. dicitur
factam suam exteras, nam si dicitur exteras dicitur

sage effectus operant' in suum hōm, tunc n et suis in-
 tentione. 2. q. na tatis hōi quidit ipsi videtur de
 Lun, a q. iuveni pōt deus Phasia, nō iis tribuit q. ju-
 nante Phasia brutorum: q. hōi effectus eē de pō
 hūna. 3. q. na in aliq. glūdit mltius brutū in
 hōibus, ut in eo, qd iūis pueniant ad stūm effectum
 d sentiant: in uolūta, d cetera: q. pōt hūi, qd
 melius brutū pūderit d Phasia. Neg. hūca: hōem
 hōi effectus temperamentum. d n. a. q. hōi nō dō:
 tant melius uident, d audiunt aliq. bruta: q. d me-
 lus operantur eorum Phasia.

65

Dico 2. Phasia tam hūna, qm beluina
 iudicat matē, d impōie. Si q. aliq. nō in-

effectus attingit iudicium duorum x se: qd mltig hōi expō
 dīari pōt: 1. cany ad uicem hōi accurrenty, nō ad
 uicem extranei. 2. glūm taudam in xmetendū in
 uas angustōdy hōi glōrum ut ipsum hōm pūdam
 atactum pōnt labere. 3. Phāncy, q. d uenatoribus
 ebriis tā inuictatus, dentes ad saxum accerit, d edua re-
 linq, ut inuictatum manus pōt e fugere.

Disputatio 3^a

De 3^a inchoctus operatione?

Section 1^a

Quid sit, d d' hōi discursus in sui
 Inscno?

De definitione, divisione, ac repositis ad discursum?

Discursus est mentalis quaedam cursus ab uno cuiuslibet ad alterum eundem, & idem. Hinc, ut in lege explicuimus, dicitur
 Def. 1. progressio illius ab una lignae ad aliam. non
 imperiosa in definitione per progressum illius ad uno hinc legi-
 nito ad aliud, quod facit hinc ostendat discursus iuris,
 quem in Deo admittimus sec. ubi x. mo a nobis in-
 rursus relet. L. d. Videtur in iure d. 7. in 6. f.

2. Dicitur in discursum successivum, dicitur dis-
 cursum iuris, seu potius in iuris.

2. progressio ab una lignae ad aliam sine inexte, dicitur
 progressio, dicitur simpli & discursus. Est progressio ab una
 lignae ad aliam dicitur inexte, dicitur progressio unius ex alio.
 Unde dicitur ad hanc esse modum lignandi, in alio, potest alio
 ad, dicitur ex alio, in alio, quod hinc potest sine discursu ut
 evenit in beatis civitatibus, hinc deo lignantibus: potest
 alio, quod progressio evenit in discursu successivum: caetero
 quod dicitur in discursu frati. Definitio discursus progressio
 cadunt per L. primum in 2. q. 2. art. 2. dicitur dicitur
 dicitur inexte dicitur dependia: unum

3. Quaesitum dicitur dependia quod se referat ad primum
 discursum? duplex potest esse dependia,
 una ab alio tanquam a causa, alia ab alio tanquam a dicitur, de-
 dependia tanquam a primitivis, tanquam a dicitur, negari non potest in
 glida discursu, dicitur per ex dicitur ad dicitur dicitur dicitur.
 q. 2. art. 2. q. 2. neg dicitur potest dari dicitur, quod primitivis
 dicitur, nam dicitur, ut talis, dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur.

applicati q' Gmitas. Consi q' a'is ubiq' p'oviam si
 ber dependet tanq'm a' d'ic' h'ia a' u'gnie d'um q'
 p' p'omente: q' et a'is t'oy edd' m' dependebit a' Gmit-
 u'is.

4 Dependia t'oy a' Gmitis tanq'm a' ia, n'
 det admiri, d' hanc q' uam epiam u'gnant
 t'oy id d'iscursum quem nos u'clamus d'ic'iois, u'clant ip-
 si ia' h'is. Si q' in d'ic' t'oy n' dependat a' Gmitis, ut a' ia
 efficien'ie q' h'ia. Licetimus n' Gmitas a' q'ue q' h'ia ad t'oy
 n' d'urere. Deind' n' dependet in q'ie ia' q'at' exten-
 na, nec ex p'ari, nec in t'oy h'ic q' d'ic' Gmitas q'at'
 nec ad illorum imit'iem effici'it: q' t'oy. Consi q' d' d'isc-
 cursum p'prium illa rep'ic'it q' p'p'is illis ex uno ad al-
 ud a' d'ic'iois, nam in d'ic' d'ic'iois a' d'iscursu d'ic'iois
 onij.

5 Dico: d'ic'iois serens se ex p'ie ia, reducit
 ad iam, cuius e' d'ic'iois. In Gmitas q'at'
 ut d'ic'iois serentes se ex p'ie illis t'oy effici'it tanq'm q'
 reduci d'ic'iois ad iam effici'it: q' t'oy a' Gmitis depen-
 det, ut a' ia, p' minus p'p'ie, d' reducit'it. In d'ic'iois
 t'oy, q' illis e' ia' ia' effici'it t'oy. Ha' aut' n' e' depen-
 dere in tanq'm a' d'ic'iois: ad eam m'um, q' d'ic'iois noni ig-
 nis dependet ad aliterius app'iois, n' app'iois reducit'
 ad iam effici'it. Vixi q' illis e' ia' ia' effici'it t'oy
 ut si euenit in t'oy, q' d'ic'iois d'ic'iois d'ic'iois d'ic'iois
 in q' effici'it n' ia' t'oy ad illu', d'ic'iois ad d'ic'iois, ut
 a' p'io.

6 Subindia d'iscursus tam d'ic'iois q' d'ic'iois
 d'ic'iois in p'atem, d' d'ic'iois: q'at' d'ic'iois
 d'ic'iois q'at' d'ic'iois d'ic'iois: q' d'ic'iois ex ia'

usu Theorum ac Theor^{um} de sum lignum recte distinc-
tarum in admittendum in res discursum factum. Dix-
ty e, q una in istat lignis, id unam usitatem atin-
git pot aliam, & ex alia. Quares in 2°. Discus-
sus prius facty natio regrat duplicem Geminam! Ex
aple. Si q^o ut predicam, id suum uniam in the,
prius dicit in Geminis univ^{er}is & aliq^o 3°. i. d medio q^o pri-
um, in q^o fundate usi p^{ro}pheticis, quod it ead uni G^{em}-
atq^{ue} predicam univ^{er}is d medio in una G^{em}ina, id in alia
univ^{er}is subitum: q^o duplex regrat G^{em}ina.

7
Id us regrat natio duplex G^{em}ina recte dis-
ta! Ex regre: nam si det^{ur} una duplici
apphens, in ipsa univ^{er}is predicam id subitum d medio,
adhuc in ista discursum ead facty, si the sit recte dis-
ta ab au duplici G^{em}ina apphens, q^o ad discursum
factem nec usus isty, nec regens r^{ati}oⁿem siglicem potu-
lat cognicem recte distain, id multiplicem, q^o in ha cu
dareti.

¶ 2us

Id discursum dicat apale G^{em}inas, id Theom!

In hoc quoniam q^o multum hiet & uocabulo, iuvenunt usi re-
qui id ad discursum G^{em}inas, id Theom: dividunt usi
id aliq^o A. A. & Albert^{us} Mag. id p^{ro}ph^{et}ia quod C.
ubi p^{ri}mo ostendunt discursum facty distare in illis
G^{em}inis dicit in recte, q^o hiet in regrendibus Theom di-
tam in illis. Alij d^o L. Cong^o in Loga d. 77 sel
2. id 3. cui factet L. A. ut. ibid d. 20 id 52, ex-
istimant distare in illa the dicta in recte, apale in

Ad idem dicitur & casum istum, qd n̄ reperit in ista the.
 Ad idem de Thom, ut dicitur a Geminis, qd sic miseri-
 ter dicitur de lapide, & dicitur, n̄ ee m̄m̄ objectum
 & m̄m̄, & qd se solo subum rehn̄t Thom, ut patet
 qd dicitur ista Thom dicens m̄. Ergo e ad vocat.

14 Arg. 2° 3° operis Thom, in q̄ dicitur de cur-
 sus, sufficienter dignitate a 1° & 2° p̄
 sciam m̄m̄ tendendi, & inferendi: qd n̄ e opus recur-
 re ad aggregationem ex tribus actibus. Ad 2° operis suffi-
 cienter dignitate a 1° p̄ istam dichotomem. Et in altera di-
 chotomem illi tribuimus representationem: qd 2° 3° operis suffi-
 cienter dignitate a 1° & 2° p̄ istam Thom, ultra hanc
 illi tribuimus Geminas, & Thom argum̄ ad idem q̄m̄
 in ad idem, & distinctionem dicitur in the, n̄ q̄m̄ ad-
 dicitur, nom̄ et h̄o sufficienter dignitate a 1° & 2° p̄ istam
 Thom, & in ista dicit m̄m̄ dicit q̄m̄ n̄m̄, dicens in re-
 m̄m̄ & q̄m̄ & qd dicitur sufficienter dignitate a
 1°, & 2° operis q̄m̄, inducet Geminas, dicit q̄m̄
 artificiale, & in re- dicit dicit tam q̄m̄, qd e ista
 qm̄ m̄m̄, qd e utraq̄ Geminas.

15 Arg. 5° ad auctoritate D. Thom. 2° q̄ 5° s̄t.
 are. 3°, qd dicit sic definit distinctum.
 Et agnis unius veritatis q̄m̄, & qd aham p̄tem
 Thom̄ auctorem distinctum ee a quoem̄ istam enahy.
 hoc aut̄ isti dicit Thom. de Thom, & Thom̄ n̄ est un-
 gata Thom̄ istam q̄m̄ discenda, sicut alibi q̄m̄ discursu un-
 gant solas Geminas: cum is n̄ loquuntur & discursu ad-
 dicit, & in ad idem sumpto.

JWS BWS

De Discurso humano

Itum huius in suo esse objecto, ac sic non solum
discurrere factum tam in dictionem, quam in cuius-
nem, certum est, quam ut indigeat quodammodo man-
festate experimentum. Ut dubitari potest 2°. Factum hu-
mus discurreat factum in sui quiescentia, et amansid.
In alijs saltu discurreat. Si 2° angereas, uide-
mus non quiescentia, et amensid. et multa aliter, ac discer-
se rationari. 2° quod eorum illud non se adeo soluti, ut
requant attingere alijs saltu habitus quondam
et omittis.

22 Int. quod quiescentia, et amensid. potest uti liber-
tate et contra peccare, quod est sum. Si
sequata, nam libertas sequat discursum objectum. Ex
hoc est libertate, quod discurreat et honestum, et inho-
nestum, et meritorium, et demeritorium; nec non et ratio
ad pellendum. quod est de libertate quiescentia, quam huius
et dormiendum; et non peccare non potest. De hoc in
rum et de libertate.

23 Dubitari potest 2°. Factum huius potest factum
discurrere et evidens? Ita quod. Si 2°
rum experientia, cum quod in ha nulla uita regina. 2°
quod nonis nil magis et evidens, quam 2° quod. eius in
noticia huius potest discursum, ut ostendimus in logi-
ca et lat. vers. q. 2. art. 2. §. 2. Dubitari potest 2°. Factum
huius potest et discurrere uita? Ita quod. Si
quod huius aut adem et tam disem et uita discurre-
reus, et eighi etat, dicit et quod, et in serat.

Si in ferat unum ex alio. hic ubi dicitur per in nobis da-
ri, ut gloriemus lo. ubi q. 3. art. 4. ar. 3. Thoms
dubium movet.

Jus Jus

Si in istis hinc deservit gratia, discursus
est et vice.

Quis est in discursu gratia quibus hinc ostendat dis-
cursum rectum? In hinc ista sententia videtur L.
Toms. L. hinc. L. hinc. in hinc. d. 15. art. 32. L.
videtur. hinc dicitur q. 3. no. 4. ignis est hinc et hinc
hinc attingere gratia hinc amittitur. L. hinc dicitur
uni ostendens q. aliud est discursus. D. hinc dis-
cursum gratia ostendit istam dicitur ostendit v.
de q. istam, qm hinc in uno hinc q. hinc est discursus
in gratia, d. hinc sit recte multiplex: q. vultu. L. hinc
in hinc q. hinc, hinc hinc est recte. L. hinc est hinc q. hinc
in q. medium est hinc, extrema hinc est recte: ut sic
est argum. L. hinc hinc hinc de recte hinc
amplius: L. hinc hinc, ut hinc est hinc qm hinc
si q. hinc hinc hinc hinc, hinc hinc hinc hinc
hinc hinc hinc hinc, hinc q. hinc hinc in uno hinc hinc.
q. attingit unum q. aliud q. hinc q. discursus.

25

Pe. 2. hinc q. hinc deum factum hinc
q. ipse q. verax q. revelavit attingit
in hinc revelem, d. veracitatem hinc, atq. in hinc intin-
te hinc hinc, d. hinc hinc hinc hinc, nec hinc
dicitur: q. ad hinc, q. hinc: q. hinc est recte, hinc hinc
attingit in hinc hinc, hinc hinc hinc, hinc hinc hinc
hinc hinc hinc hinc: atq. hinc hinc hinc discursus. D.

